

Bilag til Bet. o. F. t. Normeringslov for Finansaaret 1930—31.

Tilsvarende Betragtninger kan gøres gældende paa de andre Omraader, men da det maaske vil føre for langt at gaa i Enkeltheder, skal her blot anføres, hvad de grønlandske Produkter er solgt for i Danmark i de sidste Regnskabsaar:

1925—26	1 838 234 Kr.
1926—27	2 005 071 —
1927—28	2 305 445 —
1928—29	ca. 2 700 000 —

Heraf fremgaar, at det vilde være en daarlig Forretning for Styrelsen, hvis man sparede 20 000 Kr. paa Lønningskontoen og samtidig fik Varer hjem, der var blot 1 pCt. ringere i Kvalitet, hvilket selvfølgelig meget let kan tænkes at indtræde.

b. Salg af Varer, indkøbte i København.

Det paaahviler Bestyrerne at sørge for, at der altid forefindes de nødvendige Forbrugsvarer (d. v. s. de i Taksten nævnte Varer), og der hjemsendes derfor hvert Aar en Rekvision paa, hvad der ønskes udsendt det følgende Aar. En saadan Rekvision skal — selv om den senere er Genstand for Bearbejdelse paa Styrelsens Kontor — allerede fra Bestyrerens Side være udarbejdet under Hensyntagen til stedfundne og mulige Ændringer i Forbruget (baade af egentlige Forbrugsvarer og af Varer, der bruges i Erhvervet, f. Eks. Salt). Saafremt der nemlig blot rekvireres og udsendes samme Mængder af de forskellige Kvaliteter som tidligere Aar, vil det let hælde, at der paa Lagrene samler sig vanskeligt sælgelige Varer, og dette Forhold gør sig særligt gældende, hvor der er Mulighed for, at de paagældende Varer kan fordærves.

Da der ligger Varer ved Handelens Kolonier og Udsteder i Grønland til en Værdi af flere Millioner Kroner, skal man ikke undlade at gøre opmærksom paa, at hvis der ligger overflødige Varer for et Beløb af 1 Mill. Kr., vil det betyde et Rentetab af 50 000 Kr. foruden Tabet ved, at nogle af de paagældende Varer efterhaanden blev helt usælgelige, og at det for en Besparelse paa dette Omraade kan betale sig for Styrelsen at ansætte adskillige Danske i Virksomheden.

Man maa i denne Forbindelse ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa, at de danske Bestyrere er personligt ansvarlige for de Varebeholdninger, de ligger inde med, og da det ved de store Kolonier kan være Værdier af $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. og derover, er det en endog meget betydelig Risiko for de paagældende.

Selv om Varemængden og hermed Ansvarret er endog meget betydeligt mindre ved Udstederne, har det Gang paa Gang vist sig, at ellers ansete og respektable Grønlændere, og i nogle Tilfælde ogsaa Danske, ikke har kunnet holde den fornødne Orden og derved er kommet i Mangel paa visse Omraader, hvad der igen har ført til, at de er kommet i Gæld til Styrelsen, en Gæld, det ofte tager adskillige Aar at afdrage, naar den ikke har vist sig uerholdelig.

Da Grønlændernes Forbrug af europæiske Varer er i stærk Stigning, bliver det hermed forbundne Ansvar større og større. For at undgaa, at der ved en Sammenligning bliver taget Hensyn til Prissvingninger, skal der i det følgende meddeles en Oversigt over den til Grønland udsendte Tonnage:

1913	5 562 Rums Tons
1914	5 442 — —
1915	4 427 — —
1916	5 707 — —
1917	3 628 — —
1918	3 890 — —
1919	5 156 — —
1920	7 646 — —
1921	6 388 — —
1922	7 140 — —
1923	7 644 — —
1924	10 410 — —
1925	11 082 — —
1926	9 182 — —
1927	10 474 — —
1928	12 921 — —